

pienākumus, tiesības, dienesta gaitu un vadību vispārējā valsts civildienestā.

(2) Uz pretendentu, kas iecelts ierēdņa amatā, attiecas visi pienākumi un tiesības, kas šajā likumā noteikti attiecībā uz valsts civildienesta ierēdņiem (turpmāk — ierēdņi).

(3) Uz specializētā valsts civildienesta (3.panta otrā daļa) ierēdņiem attiecas šā likuma I nodaļa, 4.panta otrās daļas 1.punkts, IV nodaļa, 22.pants, 23.panta pirmā un ceturtā daļa, 36. un 37.pants, 38.panta trešā daļa, 39.pants un 40.panta otrā daļa. Citas šā likuma normas tiesiskās attiecības specializētajā valsts civildienestā nosaka tiktāl, ciktāl tās nenosaka speciālie likumi.

(4) Valsts civildienesta tiesiskajās attiecībās piemērojamas darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu normas, kas nosaka vienlīdzīgu tiesību principu, atšķirīgas attieksmes aizlieguma principu, aizliegumu radīt nelabvēlīgas sekas, darba un atpūtas laiku, darba samaksu, darbinieka materiālo atbildību un termiņus, ciktāl to nenosaka šis likums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2003. likumu, 14.04.2005. likumu un 02.11.2006. likumu)

3.pants. Ierēdņi

(1) Ierēdņi ir persona, kas tiešās valsts pārvaldes iestādē (turpmāk - iestāde) veido nozares politiku vai attīstības stratēģiju, koordinē nozares darbību, sadala vai kontrolē finanšu resursus, izstrādā normatīvos aktus vai kontrolē to ievērošanu, sagatavo vai izdod administratīvos aktus, sagatavo vai pieņem citus ar indivīda tiesībām saistītus lēmumus.

(2) Ierēdņi specializētajā valsts civildienestā ir persona, kas šā panta pirmajā daļā minētās funkcijas veic diplomātiskajā un konsulārajā dienestā, Valsts ieņēmumu dienestā, Valsts tiesu ekspertīžu birojā.

(3) Ministru prezidents, ministrs, īpašu uzdevumu ministrs, Ministru prezidenta biedrs (turpmāk — ministrs), valsts ministrs, minēto amatpersonu biroju darbinieki (palīgi, padomnieki, preses sekretārs), kā arī parlamentārais sekretārs nav ierēdņi.

(4) Valsts interesēs ierēdņa amatā uz noteiktu laiku var iecelt profesionālā dienesta karavīru. Profesionālā dienesta karavīrs, kas ieņem ierēdņa amatu, nav ierēdņi, bet uz viņu attiecas šā likuma 11.panta pirmā daļa, IV un V nodaļa, 22.panta 2., 3. un 4.punkts, 23.panta trešā daļa, 28., 35., 36., 38. un 42.pants. Ierēdņu amatus, kurus var ieņemt profesionālā dienesta karavīri, ierēdņa amata pienākumu izpildes kārtību, disciplinārsodīšanas kārtību un Militārā dienesta likumā profesionālā dienesta karavīram noteikto pabalstu, piemaksu un kompensāciju izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(5) Valsts interesēs attiecīgi Iekšlietu ministrijā vai Tieslietu ministrijā ierēdņa amatā uz noteiktu laiku, bet ne ilgāk kā uz trim gadiem var iecelt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi. Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, kura ieņem ierēdņa amatu, nav ierēdņi, bet uz šo amatpersonu attiecas šā likuma 11.panta pirmā daļa, IV un V nodaļa, 22.panta 2., 3. un 4.punkts, 35., 38. un 42.pants. Ierēdņa amata izpildes, izdienas aprēķināšanas un disciplinārsodīšanas kārtību, kā arī saskaņā ar Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumu noteikto darba samaksu, piešķiramos pabalstus un kompensācijas nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. likumu, 31.10.2002. likumu, 15.05.2003. likumu, 14.04.2005. likumu un 14.09.2006. likumu)

II nodaļa

Vispārējā valsts civildienesta vadība

4.pants. Iestāžu kompetence

(1) Iestādes kontrolē šā likuma un citu ar valsts civildienesta jomu saistīto normatīvo aktu piemērošanu iestādes padotībā esošo ierēdņu darbībā, tai skaitā:

1) atceļ padotībā esošo ierēdņu lēmumus valsts civildienesta jomā un uzdod tiem novērst

konstatētos pārkāpumus;

2) likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā ierosina, izmeklē disciplinārlietas un uzliek disciplinārsodus, kā arī izskata ierēdņu sūdzības par piemērotajiem disciplinārsodiem;

3) izskata sūdzības par pretendentu konkursu.

(2) Valsts kanceleja:

1) izstrādā un koordinē valsts civildienesta attīstības politiku;

2) koordinē ierēdņu karjeras attīstību;

3) saskaņo ierēdņu amatus.

(3) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā tiek uzkrāta un aktualizēta informācija par ierēdņu amatiem, kā arī nosaka par informācijas uzkrāšanu un aktualizāciju atbildīgo institūciju.

(14.11.2008. likuma redakcijā)

5.pants. Valsts administrācijas skola

(1) Valsts administrācijas skola ir Valsts kancelejas pārraudzībā esoša valsts pārvaldes iestāde, kas īsteno valsts politiku ierēdņu izglītības jomā, lai sagatavotu augsti profesionālus ierēdņus.

(2) Valsts administrācijas skolas funkcijas ir:

1) izstrādāt ierēdņu mācību programmas saskaņā ar Valsts kancelejas pasūtījumu kārtējam gadam;

2) koordinēt un nodrošināt ierēdņu mācību procesu;

3) izstrādāt normatīvo aktu projektus, konceptuālos jautājumus, ziņojumus, programmas un citus dokumentus, kas saistīti ar ierēdņu mācībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2003. likumu, kas stājas spēkā no 18.06.2003.)

III nodaļa

Iecelšana ierēdņa amatā

6.pants. Ierēdņu amati

(1) Ierēdņu amatus iestādē atbilstoši amatā veicamajiem pienākumiem, saskaņojot ar Valsts kanceleju, nosaka iestādes vadītājs.

(2) Šā likuma izpratnē ministrijas valsts sekretārs ir uzskatāms par iestādes vadītāju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2008. likumu)

7.pants. Pretendentam izvirzāmās obligātās prasības

(1) Uz ierēdņa amatu var pretendēt persona:

1) kura ir Latvijas Republikas pilsonis;

2) kura pārvalda latviešu valodu;

3) kurai ir augstākā izglītība;

4) kura nav sasniegusi likumā noteikto pensijas vecumu;

5) kura nav sodīta par tīšiem noziedzīgiem nodarījumiem vai ir rehabilitēta vai kurai ir noņemta vai dzēsta sodāmība;

6) kura nav atbrīvota no ierēdņa amata ar tiesas spriedumu krimināllietā;

7) kura nav atzīta par rīcībnespējīgu likumā noteiktajā kārtībā;

8) kura nav vai nav bijusi PSRS, Latvijas PSR vai kādas ārvalsts valsts drošības dienesta, izlūkdienesta vai pretizlūkošanas dienesta štata darbinieks;

9) kura nav vai nav bijusi ar likumiem vai tiesas nolēmumiem aizliegto organizāciju dalībnieks;

10) kura nav iestādes vadītāja vai tiešā priekšnieka radnieks (persona, kura ar ierēdņi ir laulībā,

svainībā vai radniecībā līdz pirmajai pakāpei, kā arī brāļi un māsas). Ministru kabinets var noteikt izņēmumus gadījumos, ja citādi attiecīgā iestāde nevar nodrošināt tai noteikto funkciju izpildi;

11) kurai nav saglabājušās tāda disciplinārsoda darbības sekas, kas uz noteiktu laiku liedz ieņemt ierēdņa amatu.

(2) Personas, kuras pretendē uz ierēdņa amatu, likumos noteiktajā kārtībā atbild par iesniegto dokumentu un tajos ietverto ziņu pareizību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.09.2006. likumu un 14.11.2008. likumu)

8.pants. Pretendentu konkurss uz vakantajiem ierēdņu amatiem

(1) Atklātu pretendentu konkursu uz ierēdņu amatiem attiecīgā iestāde izsludina laikrakstā "Latvijas Vēstnesis".

(2) Izsludinot konkursu, norāda saskaņā ar amata aprakstu ierēdņa amata pretendenta izvirzāmās prasības, pieteikšanās termiņu un iesnieguma iesniegšanas vietu.

(3) Pretendentu pieteikšanās termiņš nedrīkst būt īsāks par 20 dienām un garāks par 30 dienām no konkursa izsludināšanas dienas.

(4) Uz vakanto ierēdņa amatu atklātu pretendentu konkursu var neizsludināt šajā likumā noteiktajos gadījumos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2003. likumu, kas stājas spēkā no 18.06.2003.)

9.pants. Pretendentu atbilstības ierēdņa amatam pārbaude

(1) Pretendentu atbilstību vakantajam ierēdņa amatam izvērtē pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisija, kuru izveido:

1) konkursam uz iestādes vadītāja amatu — attiecīgais ministrs. Personu sarakstu, kuras var tikt iekļautas pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijā, apstiprina Ministru kabinets pēc attiecīgā ministra ieteikuma;

2) konkursam uz pārējiem ierēdņu amatiem — attiecīgās iestādes vadītājs.

(2) Pretendentu atbilstību vakantā ierēdņa amata aprakstā izvirzītajām prasībām izvērtē, ievērojot attiecīgā ierēdņa amata pārbaudes kritērijus, kurus nosaka:

1) iestādes vadītāja amatam — ministrs, saskaņojot tos ar Valsts kanceleju;

2) pārējiem ierēdņu amatiem — attiecīgā iestāde.

(3) Pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisija izvēlas vienu vai vairākus pretendentes, kas vislabāk atbilst ierēdņa amata aprakstā izvirzītajām prasībām, un, motivējot savu izvēli, iesaka viņus:

1) Ministru prezidentam — iecelšanai Valsts kancelejas direktora amatā;

2) ministram — iecelšanai iestādes vadītāja amatā;

3) attiecīgās iestādes vadītājam — iecelšanai citos ierēdņu amatos.

(4) Attiecīgā šā panta trešajā daļā minētā amatpersona izvērtē pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas ieteikumu un pieņem lēmumu par pretendenta iecelšanu amatā.

(5) Attiecīgā iestāde publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" šā panta trešajā daļā minētās amatpersonas lēmumu par pretendenta iecelšanu amatā piecu dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas.

(6) Ja pretendenti saņēmuši vienādu novērtējumu, priekšrocības ieņemt ierēdņa amatu ir personai, kura atbrīvota no ierēdņa amata:

1) sakarā ar iestādes vai ierēdņa amata likvidāciju;

2) *(izslēgts ar 14.11.2008. likumu).*

(7) Pretendentam ir tiesības iepazīties ar pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas ieteikumu un šā panta trešajā daļā minētās amatpersonas lēmumu. Pretendentam ir tiesības attiecīgās amatpersonas lēmumu apstrīdēt augstākā iestādē vai, ja augstākas iestādes nav vai tā ir Ministru kabinets vai Ministru prezidents, pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2003. likumu, 14.09.2006. likumu un 14.11.2008. likumu)

10.pants. Atkārtots pretendentu konkurss

Atkārtotu pretendentu konkursu izsludina, ja:

- 1) konkursā nav pieteicies neviens pretendents;
- 2) saskaņā ar pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas lēmumu neviena pretendenta profesionālā sagatavotība neatbilst ierēdņa amata aprakstā noteiktajām prasībām;
- 3) nevienu no pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisijas ieteiktajiem pretendentiem šā likuma 9.panta trešajā daļā minētā attiecīgā amatpersona neatzīst par piemērotu attiecīgajam amatam.

11.pants. Pretendenta iecelšana ierēdņa amatā

(1) Pretendentu ierēdņa amatā uz nenoteiktu laiku ar rīkojumu iecel iestādes vadītājs. Pretendentu var iecelt ierēdņa amatā uz noteiktu laiku, norādot dienesta apstākļus, kas to nosaka.

(2) Pretendentu iestādes vadītāja amatā uz pieciem gadiem iecel ministrs. Valsts kancelejas direktoru amatā uz pieciem gadiem iecel Ministru prezidents. Sešus mēnešus pirms termiņa beigām ministrs vai attiecīgi Ministru prezidents pieņem lēmumu par termiņa pagarināšanu uz pieciem gadiem vai pamatotu lēmumu par atbrīvošanu no amata, informējot par to personu, attiecībā uz kuru lēmums pieņemts.

(3) Pretendentu ministrijas valsts sekretāra, īpašu uzdevumu ministra sekretariāta vadītāja, Ministru prezidenta biedra sekretariāta vadītāja, Valsts kancelejas direktora un pārraudzībā esošas iestādes vadītāja amatā šā panta otrajā daļā minētā attiecīgā amatpersona iecel pēc apstiprināšanas Ministru kabinetā. Pretendentu, kuram noteikts pārbaudes laiks, amatā iecel, bet par viņa apstiprināšanu amatā lemj Ministru kabinets.

(4) Ieceļot pretendentu ierēdņa amatā, iestādes vadītājs vai attiecīgā šā panta otrajā daļā minētā amatpersona var noteikt pārbaudes laiku, kas nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus.

(5) Pretendentam, kas tiek iecelts ierēdņa amatā pirmo reizi, iestādes vadītājs vai attiecīgā šā panta otrajā daļā minētā amatpersona nosaka pārbaudes laiku uz sešiem mēnešiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2008. likumu)

12.pants. Dokumentu pārbaude

(1) Iestāde pārbauda, vai uz pretendentu, kas iecelts ierēdņa amatā konkursa kārtībā, neattiecas šajā likumā minētie ierobežojumi.

(2) Ja iestāde konstatē, ka uz attiecīgo pretendentu attiecas kāds no likumā minētajiem ierobežojumiem, tā atbrīvo pretendentu no ierēdņa amata sakarā ar neatbilstību ierēdņa obligātajām prasībām.

(14.11.2008. likuma redakcijā)

13.pants. Ierēdņa solījums

(1) Sākot pildīt ierēdņa amata pienākumus, pretendents, kas ierēdņa amatā tiek iecelts pirmo reizi, dod un paraksta šādu solījumu:

"Es apsolos būt godīgs un taisnīgs, uzticīgs neatkarīgai un demokrātiskai Latvijas Republikai, pildīt amata pienākumus saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmi, starptautiskajiem līgumiem, likumiem un valdības lēmumiem un kalpot sabiedrības vispārējām interesēm, lai nodrošinātu tiesisku, efektīvu un atklātu valsts pārvaldes darbību."

(2) Solījumu pieņem iestādes vadītājs. Iestādes vadītāja solījumu pieņem ministrs. Valsts kancelejas direktora solījumu pieņem Ministru prezidents.

14.pants. Ierēdņa statusa piešķiršana

(1) Ne vēlāk kā trīs nedēļas pirms ierēdņa amatā pirmo reizi ieceltā pretendenta pārbaudes laika

beigām šajā likumā noteiktajā kārtībā tiek novērtēta viņa piemērotība darbam civildienestā.

(2) Ja novērtējums ir pozitīvs, iestādes vadītājs piešķir pretendentam ierēdņa statusu. Ja novērtējums ir negatīvs un pārbaude nav izturēta, iestādes vadītājs atbrīvo pretendentu no ierēdņa amata.

(3) Lēmumu par iestādes vadītāja atbrīvošanu no amata pieņem ministrs, bet par Valsts kancelejas direktora atbrīvošanu — Ministru prezidents. Lēmumu par valsts sekretāra, Ministru prezidenta biedra sekretariāta vadītāja, īpašu uzdevumu ministra sekretariāta, Valsts kancelejas direktora un pārraudzībā esošas iestādes vadītāja atbrīvošanu no amata attiecīgā amatpersona pieņem, pamatojoties uz Ministru kabineta lēmumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2008. likumu)

IV nodaļa

Ierēdņa vispārīgie pienākumi

15.pants. Ierēdņa pamatpienākumi

(1) Ierēdņa pamatpienākumi ir:

1) ievērot Satversmi, Latvijai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus;

2) neatkarīgi no savas politiskās pārliecības būt lojālam likumīgai valdībai;

3) apzinīgi, izrādot personisko iniciatīvu un darbojoties sabiedrības interesēs, pildīt amata pienākumus, priekšniecības likumīgos rīkojumus, atbildēt par savu darbību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un ievērot Ministru kabineta noteiktos ierēdņa uzvedības principus.

(2) Ierēdnis amata pienākumu izpildes laikā un ārpus tā ar savu rīcību nedrīkst diskreditēt sevi, iestādi un valsti.

16.pants. Pienākums atbildēt par savas darbības vai bezdarbības likumību

(1) Ierēdnis, pildot amata pienākumus, ir atbildīgs par savas darbības vai bezdarbības likumību. Ja ierēdnim rodas šaubas par uzdevuma likumīgumu, viņa pienākums ir atteikties no uzdevuma pildīšanas, rakstveidā informējot amatpersonu, kas devusi uzdevumu.

(2) Ierēdnim ir tiesības apstrīdēt saņemto rīkojumu vai uzdevumu, iesniedzot sūdzību nākamajai augstākajai amatpersonai, kura rīkojumu vai uzdevumu atceļ, atstāj to spēkā vai izdod jaunu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.11.2008. likumu)

17.pants. Komercdarbības, ienākumu gūšanas, amatu savienošanas, darbu pildīšanas un citi ierobežojumi

Ierēdņu komercdarbības, ienākumu gūšanas, amatu savienošanas, darbu pildīšanas, kā arī ar tiem saistītos citus ierobežojumus un pienākumus nosaka likums "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2003. likumu, kas stājas spēkā no 18.06.2003.)

18.pants. Iestādes oficiālā viedokļa izteikšana

Ierēdnis iestādes oficiālo viedokli drīkst izteikt tikai ar iestādes vadītāja pilnvarojumu.

19.pants. Pienākums celt kvalifikāciju

Ierēdņa pienākums ir regulāri papildināt zināšanas un pilnveidot profesionālās iemaņas un prasmes, kas nepieciešamas amata pienākumu pildīšanai.

V nodaļa

Ierēdņa amata pienākumi

20.pants. Ierēdņa amata pienākumu noteikšana

(1) Ierēdņa amata pienākumi tiek noteikti amata aprakstā. Ierēdņa amata apraksta izstrādāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Attiecīgā ierēdņa amata pienākumus, ierēdnim uzsākot pildīt amata pienākumus vai mainot viņam uzticēto amata pienākumu apjomu, ierēdņa amata aprakstā nosaka iestādes vadītājs, iestādes vadītāja amata aprakstā — ministrs, bet Valsts kancelejas direktora amata aprakstā — Ministru prezidents.

(3) Ierēdnis paraksta amata aprakstu, apliecinot, ka ir iepazinies ar to.

21.pants. Prombūtnē esoša ierēdņa aizvietošana vai vakanta ierēdņa amata pienākumu pildīšana

Prombūtnē esoša ierēdņa amata pienākumus vai vakanta ierēdņa amata pienākumus iestādes vadītājs uz laiku papildus tiešajiem amata pienākumiem var uzdot pildīt citiem ierēdņiem.

VI nodaļa

Ierēdņa tiesības

22.pants. Ierēdņa vispārīgās tiesības

Ierēdnim ir šādas vispārīgās tiesības:

- 1) uz pastāvīgu civildienestu, ja šajā likumā nav noteikts citādi;
- 2) veikt valsts pārvaldes funkcijas amatam noteiktās kompetences ietvaros;
- 3) normatīvajos aktos paredzētajos gadījumos pieprasīt un saņemt no jebkuras fiziskās vai juridiskās personas informāciju, kas nepieciešama amata pienākumu izpildei;
- 4) uz amata pienākumu izpildei piemērotiem apstākļiem;
- 5) pieteikties uz vakantajiem ierēdņu amatiem;
- 6) piedalīties mācību programmās, lai iegūtu amata pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas un prasmes.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.04.2005. likumu)

23.pants. Mēnešalga, pabalsti, piemaksas un prēmijas

(1) Ierēdnis saņem mēnešalgu, kuru atbilstoši ierēdņa ieņemamā amata amatu saimei, līmenim un ierēdņa kvalifikācijas pakāpei Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā nosaka iestādes vadītājs, iestādes vadītājam - ministrs, Valsts kancelejas direktoram - Ministru prezidents.

(2) Ierēdnim ir tiesības papildus mēnešalgai Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā saņemt pabalstus, piemaksas, kompensācijas un prēmijas.

(3) Ierēdņa amatā ieceltais profesionālā dienesta karavīrs saņem normatīvajos aktos par karavīru dienesta atalgojumu noteikto algu, uzturdevu vai tās kompensāciju naudā un šā likuma 28.pantā noteikto piemaksu.

4) Ierēdnim vai ierēdņa amatā ieceltam profesionālā dienesta karavīram, kuru norīko darbā Eiropas Savienības institūcijās, saglabā mēnešalgu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.06.2002. likumu, 14.04.2005. likumu un 14.11.2008. likumu)

24.pants. Pabalsts ierēdņa ievainojuma, ierēdņa vai viņa ģimenes locekļa nāves gadījumā

(1) Ierēdnis, kas cietis smagā nelaimes gadījumā, saņem vienreizēju pabalstu mēnešalgas apmērā.

(2) Ja ierēdnis, pildot amata pienākumus, ir guvis ievainojumu vai sakropļojumu vai viņa veselībai nodarīts citāds kaitējums un viņš nevar pildīt amata pienākumus, viņš saņem vienreizēju pabalstu Ministru kabineta noteiktajā apmērā, ievērojot amata pienākumu pildīšanas spēju zuduma pakāpi, ko nosaka Veselības un darbaspēju ekspertīzes ārstu komisija.

(3) Ierēdņa nāves gadījumā viņa ģimene saņem vienreizēju pabalstu mēnešalgas apmērā. Ja ierēdnis gājis bojā, pildot amata pienākumus, viņš tiek apbedīts par valsts līdzekļiem un viņa ģimene saņem vienreizēju pabalstu 24 mēnešalgu apmērā.

(4) Ierēdnis saņem pabalstu mēnešalgas apmērā sakarā ar ģimenes locekļa vai apgādājamā nāvi.

25.pants. Pabalsts bērna piedzimšanas gadījumā

Ierēdnis bērna piedzimšanas gadījumā saņem pabalstu sešu mēnešalgu apmērā. Ja abi bērna vecāki ir ierēdņi, tiesības uz pabalstu ir vienam no viņiem.

26.pants. Kompensācija ceļa izdevumu segšanai

Ja ierēdnis nedzīvo pastāvīgi tajā administratīvajā teritorijā, kur ir viņa dienesta vieta, viņš saņem kompensāciju ceļa izdevumu segšanai.

27.pants. Pabalsts sakarā ar atbrīvošanu no amata

Ierēdnis saņem pabalstu mēnešalgas apmērā, ja ar viņu izbeidz valsts civildienesta attiecības sakarā ar iestādes vai ierēdņa amata likvidāciju vai ierēdņu skaita samazināšanu.

28.pants. Piemaksa par papildu pienākumu pildīšanu

Ierēdnis saņem piemaksu pie mēnešalgas par prombūtnē esoša ierēdņa amata pienākumu pildīšanu un vakanta ierēdņa amata pienākumu pildīšanu papildus tiešajiem amata pienākumiem.

29.pants. Piemaksa par amata pienākumu pildīšanu paaugstinātas darba intensitātes apstākļos

(Izslēgts ar 14.11.2008. likumu).

30.pants. Kvalifikācijas celšana un mācību izdevumu segšana

(1) Iestādes vadītājs izvērtē ierēdņa kvalifikācijas celšanas nepieciešamību un nodrošina iespēju ierēdnim celt kvalifikāciju, saglabājot viņam mēnešalgu un sedzot mācību izdevumus, ja kvalifikācijas celšana notiek Latvijā.

(2) Ierēdņa kvalifikācijas celšanas kārtību ārvalstīs un ar to saistīto izdevumu segšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Ierēdnim, kurš, nepārtraucot amata pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās izglītības iestādē, lai iegūtu amata pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, iestāde sedz pusi no mācību gada maksas.

(4) Ierēdnis, kurš tiek atbrīvots no ierēdņa amata pēc paša vēlēšanās un kurš pēc mācību maksas segšanas nokalpojies civildienestā mazāk nekā piecus gadus, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atmaksā to mācību gada maksas daļu, kuru segusi iestāde.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2003. likumu, kas stājas spēkā no 18.06.2003.)

31.pants. Ikgadējais atvaļinājums

(1) Ierēdnim katrā kalendāra gadā saskaņā ar atvaļinājumu grafiku piešķir ikgadējo atvaļinājumu, saglabājot vidējo izpeļņu.

(2) Ikgadējā atvaļinājuma ilgums ir četras kalendāra nedēļas. Pilnu ikgadējo atvaļinājumu par

pirmo darba gadu piešķir ierēdnim, kurš valsts civildienestā nepārtraukti nokalpojis vismaz sešus mēnešus.

(3) Ierēdnis, aizejot ikgadējā atvaļinājumā, saņem atvaļinājuma pabalstu mēnešalgas apmērā.

(4) Ierēdnim piešķir papildu atvaļinājumu Ministru kabineta noteiktajos gadījumos, apmērā un kārtībā.

32.pants. Mācību atvaļinājums

Ierēdnim, kurš, nepārtraucot amata pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās izglītības iestādē, lai iegūtu amata pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, valsts eksāmenu kārtīšanai vai diplomdarba aizstāvēšanai piešķir mācību atvaļinājumu līdz 20 darba dienām, saglabājot mēnešalgu. Ja ierēdnim ir nepieciešams un dienesta apstākļi to atļauj, apmaksātu mācību atvaļinājumu līdz 10 darba dienām var piešķirt semestru pārbaudījumu kārtīšanai.

33.pants. Atvaļinājums bez mēnešalgas saglabāšanas

(1) Ja ierēdnim ir nepieciešams un dienesta apstākļi to atļauj, ierēdnim piešķir atvaļinājumu bez mēnešalgas saglabāšanas.

(2) Ja ierēdnis piekritis kandidēt Saeimas vai pašvaldības domes (padomes) vēlēšanās un ja ierēdnim, kurš ir izmantojis ikgadējo atvaļinājumu, tas ir nepieciešams, viņam līdz vēlēšanu dienai piešķir šādu atvaļinājumu:

- 1) Saeimas vēlēšanās — līdz diviem mēnešiem;
- 2) pašvaldības domes (padomes) vēlēšanās — līdz vienam mēnesim.

34.pants. Tiesības ieņemt līdzvērtīgu ierēdņa amatu

Ierēdnim, kurš atbrīvots no ierēdņa amata sakarā ar ievēlēšanu amatā valsts vai pašvaldību iestādē, pēc pilnvaru termiņa izbeigšanās iestāde nodrošina tiesības ieņemt līdzvērtīgu ierēdņa amatu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 24.05.2007. likumu un 14.11.2008. likumu)

VII nodaļa

Valsts civildienesta gaita

35.pants. Ierēdņa darbības un tās rezultātu novērtējums

(1) Iestādes vadītājs izveido vērtēšanas komisiju, kas katru gadu novērtē ierēdņa darbību un tās rezultātu.

(2) Iestādes vadītāja darbību un tās rezultātu ne retāk kā reizi divos gados novērtē pretendentu un ierēdņu vērtēšanas komisija, kuru Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izveido attiecīgais ministrs.

(3) Novērtēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4) Novērtēšanas rezultāts tiek izmantots par pamatu lēmumam par ierēdņa statusa piešķiršanu, ierēdņa neatbilstību ieņemamam amatam, pārcelšanu amatā, ierēdņa kvalifikācijas pakāpes piešķiršanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.04.2005. likumu)

36.pants. Ierēdņu amatu klasifikācija un ierēdņu kvalifikācijas pakāpes

(1) *(Zaudējis spēku ar 01.01.2006).*

(2) Ierēdnim valsts civildienesta gaitā pēc viņa darbības un tās rezultātu novērtēšanas piešķir kvalifikācijas pakāpi. Ierēdņu kvalifikācijas pakāpes un to noteikšanas kārtību reglamentē Ministru kabinets.

(3) Ierēdņu amati atbilstoši veicamajiem pamatpienākumiem tiek klasificēti amatu saimēs un

līmeņos. Amatu klasifikācijas sistēmu, kas ietver amatu saimes un līmeņus, kā arī amatu klasificēšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(14.04.2005. likuma redakcijā /sk. "Pārejas noteikumi" 8. un 9.punktu/)

37.pants. Pārcelšana citā amatā valsts interesēs

(1) Lai nodrošinātu labu pārvaldību, it sevišķi civildienesta uzdevumu efektīvu izpildi un sabiedrības uzticību civildienestam, kā arī veicinātu ierēdņa kvalifikācijas izaugsmi, ierēdņi, neizsludinot atklātu pretendentu konkursu un motivējot pārcelšanas pieļaujamību un lietderību, var pārcelt jebkurā citā ierēdņa amatā uz noteiktu vai nenoteiktu laiku tajā pašā vai citā iestādē. Pārcelšanas pamatojums var būt arī ierēdņa motivēts lūgums.

(2) Ierēdņi citā amatā tajā pašā iestādē pārceļ ar šīs iestādes vadītāja vai ministra lēmumu, citā iestādē tā paša ministra padotībā — ar ministra lēmumu, citā iestādē cita ministra padotībā — ar Ministru prezidenta lēmumu. Ja iestādi reorganizē ar Ministru kabineta lēmumu, tad ierēdņi citā amatā citā iestādē pārceļ ar tās iestādes vadītāja lēmumu, kura pārņem saistības, vai ar attiecīgā ministra lēmumu.

(3) Pārceļot ierēdņi, tiek izvērtēts viņa viedoklis. Pārceļot ierēdņi uz citu iestādi, tiek izvērtēts arī to iestāžu viedoklis, no kuras un uz kuru ierēdņi var pārcelt.

(4) Pārceļot ierēdņi citā ierēdņa amatā, ierēdņim nosaka amata mēnešalgu, kas nav zemāka par iepriekšējo, saglabā pastāvīgās piemaksas, kas saistītas ar dienestu, un sociālās garantijas, kā arī specializētajā civildienestā noteiktās dienesta pakāpes, izņemot gadījumus, kad ierēdņi pārceļ, ja tiek likvidēta iestāde vai ierēdņa amats, tiek samazināts ierēdņu skaits, ir pieņemts lēmums par ierēdņa neatbilstību ieņemamam amatam, kā arī pēc ierēdņa lūguma.

(5) Pārceļot ierēdņi citā amatā uz noteiktu laiku, viņam saglabā tiesības atgriezties iepriekšējā vai līdzvērtīgā amatā.

(6) Pārceļot ierēdņi uz citu apdzīvotu vietu, viņam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā tiek atlīdzināti ar pārcelšanu saistītie izdevumi.

(7) Ierēdņus, kuriem ir bērni līdz triju gadu vecumam, un grūtnieces nav atļauts pārcelt uz citu apdzīvotu vietu bez viņu piekrišanas.

(8) Ierēdņim, kurš pārcelts citā amatā, ir tiesības piemērot disciplinārsodu par disciplinārpārkāpumu, kas izdarīts iepriekšējos ierēdņa amatos.

(2003.gada 15.maija likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.04.2005. likumu, 14.09.2006. likumu un 14.11.2008. likumu)

38.pants. Komandējums

(1) Ierēdņi amata pienākumu izpildei var nosūtīt komandējumā ārpus pastāvīgās dienesta vietas, Ministru kabineta noteiktajā kārtībā atlīdzinot ar to saistītos izdevumus.

(2) Ierēdņus, kuriem ir bērni līdz viena gada vecumam, un grūtnieces nav atļauts nosūtīt komandējumā bez viņu piekrišanas.

(3) Ierēdņa vai ierēdņa amatā iecelta profesionālā dienesta karavīra norīkošana darbā Eiropas Savienības institūcijās nav uzskatāma par komandējumu šā likuma izpratnē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.04.2005. likumu)

39.pants. Atstādināšana no amata pienākumu izpildes

(1) Ja attiecībā pret ierēdņi kā drošības līdzeklis ir piemērots apcietinājums vai pret viņu ir uzsākta kriminālvajāšana, iestādes vadītājs var atstādināt ierēdņi no amata pienākumu izpildes, apturot darba samaksas izmaksu par turpmāko laiku no atstādināšanas dienas.

(2) Ja šādā veidā atstādināto ierēdņi tiesa atzīst par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, darba samaksu par atstādināšanas laiku neizmaksā un viņš uzskatāms par atbrīvotu, skaitot no atstādināšanas dienas. Attaisnošanas gadījumā atstādinātajam ierēdņim izmaksājama darba samaksa par atstādināšanas laiku, ja vien atbrīvošanai nav cita pamata, kas noteikts šajā likumā.

(3) Iestādes vadītājs atstādina ierēdņi no amata pienākumu izpildes, ja to likumā noteiktajos

gadījumos pieprasa attiecīgi pilnvarota valsts institūcija.

(4) Attiecīgās iestādes vadītājs, ministrs, Ministru prezidents var atstādināt ierēdņi no amata pienākumu izpildes ne ilgāk kā uz visu disciplinārlietas izmeklēšanas laiku, saglabājot amata mēnešalgu, sociālās garantijas, normatīvajos aktos noteiktās pastāvīgās piemaksas, kas saistītas ar dienestu, kā arī specializētajā civildienestā noteiktās dienesta pakāpes.

(5) Iestādes vadītāju var atstādināt ministrs, Valsts kancelejas direktoru — Ministru prezidents.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.05.2003. likumu, 14.04.2005. likumu un 14.11.2008. likumu)

40.pants. Disciplinārā atbildība

Ierēdņu disciplināratbildību nosaka Valsts civildienesta ierēdņu disciplināratbildības likums. Papildus minētajā likumā noteiktajam Ministru prezidents ir tiesīgs ierosināt, pārņemt un izskatīt jebkuru disciplinārlietu un pats piemērot disciplinārsodu, izmantojot tiesības, kas paredzētas tās iestādes augstākai iestādei, kurā ierēdnis pilda valsts civildienestu.

(14.09.2006. likuma redakcijā)

41.pants. Valsts civildienesta attiecību izbeigšanās

Valsts civildienesta attiecības izbeidzas:

1) ja ierēdnis ar iestādes vadītāja, iestādes vadītājs ar ministra, bet Valsts kancelejas direktors ar Ministru prezidenta lēmumu tiek atbrīvots no ierēdņa amata:

a) pēc paša vēlēšanās,

b) sakarā ar termiņa izbeigšanos,

c) sakarā ar pārbaudes neizturēšanu,

d) sakarā ar neatbilstību ieņemamam amatam (attiecībā uz iestādes vadītāju — ievērojot 14.panta trešās daļas noteikumus),

e) sakarā ar neatbilstību ierēdņa obligātajām prasībām,

f) sasniedzot valsts noteikto pensijas vecumu, izņemot gadījumus, kad par attiecīgā ierēdņa atstāšanu amatā ir iestādes vadītāja pamatots rīkojums vai par iestādes vadītāja atstāšanu amatā ir ministra rīkojums,

g) sakarā ar iestādes vai ierēdņa amata likvidāciju vai ierēdņu skaita samazināšanu,

h) sakarā ar to, ka viņš pārejošas darbnespējas dēļ nav pildījis amata pienākumus ilgāk par četriem mēnešiem pēc kārtas,

i) atbrīvošanu no ierēdņa amata piemērojot kā disciplinārsodu,

j) sakarā ar ievēlēšanu amatā valsts vai pašvaldības iestādē,

k) *(izslēgts ar 24.05.2007. likumu)* ,

l) sakarā ar tiesas spriedumu krimināllietā;

2) sakarā ar ierēdņa nāvi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.09.2006. likumu)

42.pants. Lietu nodošana

Ierēdnis, ar kuru tiek izbeigtas valsts civildienesta attiecības vai kurš tiek pārcelts citā amatā, nodod iestādes vadītāja norīkotai personai ar amata izpildi saistītos lietvedības dokumentus, materiālus, materiālās vērtības, rakstot pieņemšanas—nodošanas aktu, un veic norēķinus ar iestādi.

43.pants. Valsts civildienesta gaitas apraksts

(1) Atzīmes par valsts civildienesta gaitu (lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz ierēdņi) iestāde izdara ierēdņa valsts civildienesta gaitas aprakstā, kas glabājas iestādē, kurā kalpo ierēdnis.

(2) Ierēdnim ir tiesības iepazīties ar viņa valsts civildienesta gaitas aprakstu un saņemt tā

norakstu.

(3) *(Izslēgta ar 14.11.2008. likumu).*

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē likums "Par valsts civildienestu" (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 10.nr.; 1995, 12.nr.; 1996, 9., 14., 22.nr.; 1997, 9., 22.nr.; 2000, 5.nr.).

2. *(Izslēgts ar 14.11.2008. likumu).*

2.¹ Līdz 2007.gada 1.janvārim valsts aģentūras direktors likumā noteiktajā kārtībā nosaka ierēdņu amatus valsts aģentūrā. Valsts aģentūras direktors ne vēlāk kā līdz 2007.gada 1.janvārim darbiniekam, kurš valsts aģentūrā ieņem amatu, kas ir noteikts kā ierēdņa amats, rakstveidā paziņo par amata statusa maiņu un brīdina viņu par darba tiesisko attiecību izbeigšanu un valsts civildienesta attiecību uzsākšanu. Ja darbinieks pēc paziņojuma saņemšanas nepiekrīt ieņemt ierēdņa amatu un valsts aģentūra nevar piedāvāt viņam citu amatu, kas nav ierēdņa amats, vai viņš nepiekrīt ieņemt citu piedāvāto amatu, valsts aģentūras direktors ar darbinieku izbeidz darba tiesiskās attiecības ar 2007.gada 1.februāri. Darbinieku, kurš pēc paziņojuma saņemšanas piekrīt ieņemt ierēdņa amatu un kurš atbilst šā likuma 7.pantā noteiktajām obligātajām prasībām, ar 2007.gada 1.februāri ieceļ ierēdņa amatā un ne vēlāk kā līdz 2007.gada 1.martam viņam piešķir ierēdņa statusu. Attiecībā uz aģentūras darbinieku, kurš valsts aģentūrā piekrīt ieņemt ierēdņa amatu un kuram nav augstākās izglītības, šā likuma 7.panta pirmās daļas 3.punktā minētā prasība par augstāko izglītību piemērojama no 2013.gada 1.novembra. Ja šajā punktā minētais ierēdnis nav uzsācis studijas augstākās izglītības iestādē, viņš līdz 2008.gada 1.oktobrim uzsāk tās un iesniedz aģentūras direktoram augstākās izglītības iestādes izsniegtu izziņu par studiju uzsākšanu. Šajā punktā minētais ierēdnis, kurš studē augstākās izglītības iestādē, katru gadu līdz 15.oktobrim iesniedz aģentūras direktoram augstākās izglītības iestādes izsniegtu izziņu par studiju sekmīgu turpināšanu. Ierēdni, kurš šajā punktā noteiktajā termiņā nav uzsācis studijas augstākās izglītības iestādē vai studijas neturpina (nav iesniedzis izziņu par studiju sekmīgu turpināšanu), atbrīvo no ierēdņa amata valsts aģentūrā sakarā ar neatbilstību ierēdņa obligātajām prasībām. Ja šajā punktā minētajam ierēdnim līdz vecuma pensijas piešķiršanai noteiktā vecuma sasniegšanai atlikuši seši gadi vai mazāk, viņš var ieņemt ierēdņa amatu arī bez augstākās izglītības iegūšanas.

(14.09.2006. likuma redakcijā)

3. Ierēdņiem un ierēdņu kandidātiem, kuri ieņem ierēdņu amatus, kas pēc šā likuma spēkā stāšanās vairs nav uzskatāmi par ierēdņu amatiem, iestādes vadītājs par amata statusa maiņu paziņo rakstveidā. Ja minētās personas piekrīt, iestādes vadītājs noslēdz darba līgumus. Attiecībā uz šādām personām vienu gadu pēc darba līguma noslēgšanas tiek piemērotas šā likuma 24., 25., 30., 31. un 32.pantā noteiktās sociālās garantijas. Ar ierēdni vai ierēdņa kandidātu, kurš mēneša laikā pēc paziņojuma saņemšanas nepiekrīt noslēgt darba līgumu, iestādes vadītājs izbeidz civildienesta attiecības, izmaksājot viņam šā likuma 27.pantā minēto pabalstu.

4. *(Izslēgts ar 14.11.2008. likumu).*

5. Šā likuma 7.panta 3.punkts attiecas arī uz ierēdņiem un ierēdņu kandidātiem, kuri šā likuma spēkā stāšanās dienā saskaņā ar šo likumu ieņem ierēdņa amatu šā likuma 3.panta pirmajā daļā minētajās valsts pārvaldes iestādēs. Ministru kabinets nosaka kārtību un termiņus 7.panta 3.punkta piemērošanai attiecībā uz minētajām personām.

6. Attiecībā uz ierēdņiem un ierēdņu kandidātiem, kuri šā likuma spēkā stāšanās dienā ieņem šā

likuma 3.panta pirmajā daļā minētajās iestādēs vadītāja amatu, šā likuma 11.panta otrajā daļā noteiktais termiņš tiek skaitīts no šā likuma spēkā stāšanās dienas.

7. Līdz 2010.gada 1.janvārim Valsts meža dienesta ierēdņa amatu var ieņemt arī persona, kurai ir amata prasībām atbilstoša profesionālā vidējā izglītība.

(2001.gada 29.marta likuma redakcijā)

8. Likuma 36.panta pirmā daļa ir spēkā līdz 2005.gada 31.decembrim.

(2005.gada 14.aprīļa likuma redakcijā)

9. Grozījumi likuma 23.panta pirmajā daļā un 36.panta otrajā daļā stājas spēkā 2006.gada 1.janvārī.

(2005.gada 14.aprīļa likuma redakcijā)

9.¹ Šā likuma 40.panta jaunā redakcija stājas spēkā vienlaikus ar Valsts civildienesta ierēdņu disciplinārbildības likumu.

(14.09.2006. likuma redakcijā)

10. Līdz 2005.gada 31.decembrim ierēdnis saņem mēnešalgu atbilstoši Ministru kabineta 2004.gada 23.novembra noteikumiem Nr.959 "Noteikumi par ierēdņu un tiešās pārvaldes iestāžu darbinieku darba samaksu, kvalifikācijas pakāpēm un ierēdņu pabalstiem".

(2005.gada 14.aprīļa likuma redakcijā)

11. Līdz 2006.gada 31.decembrim specializētā civildienesta ierēdņi Valsts ieņēmumu dienestā saņem mēnešalgu atbilstoši Ministru kabineta 2002.gada 28.maija noteikumiem Nr.220 "Noteikumi par darba samaksas sistēmu Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem un darbiniekiem".

(2005.gada 14.aprīļa likuma redakcijā)

12. Specializētā valsts civildienesta ierēdņi, kas ieņem amatu Valsts policijā, Drošības policijā, Iekšlietu ministrijas Sakaru centrā, Iekšlietu ministrijas Informācijas centrā, Valsts robezsardzē, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestā un Ieslodzījuma vietu pārvaldē, ar 2006.gada 1.oktobri uzskatāmi par amatpersonām ar speciālo dienesta pakāpi Iekšlietu ministrijas sistēmās iestādēs vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē, un 2006.gada 1.oktobrī ar viņiem izbeidzas valsts civildienesta attiecības. Līdz 2006.gada 31.decembrim minētās amatpersonas saglabā šā likuma 22.panta 1.punktā minētās tiesības un attiecībā uz tām var piemērot šā likuma 37.pantu.

(14.09.2006. likuma redakcijā)

13. Izbeidzot valsts civildienesta attiecības saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 12.punktu, netiek piemērots šā likuma 27.pants.

(14.09.2006. likuma redakcijā)

14. Līdz 2008.gada 15.decembrim Valsts civildienesta pārvalde pabeidz vai nodod tās lietvedībā esošās lietas iestādēm atbilstoši šā likuma 4.pantā noteiktajai kompetencei. Lietas, kuras netiek pabeigtas vai kuras nepiekrīt nevienai no šā likuma 4.pantā minētajām iestādēm, izskata Valsts kanceleja, un lēmumu attiecīgajās lietās pieņem Valsts kancelejas direktors, bet lietās par ierēdņiem, kas pilda dienestu Valsts kancelejā, - Ministru prezidents. Disciplinārlietas, kuru izskatīšanu Valsts civildienesta pārvalde nav pabeigusi, izskata un lēmumu tajās pieņem Ministru prezidents vai nodod tās izskatīšanai un lēmuma pieņemšanai citai augstākajai valsts pārvaldes iestādei.

(14.11.2008. likuma redakcijā)

15. Līdz 2008.gada 15.decembrim Valsts civildienesta pārvalde nodod Finanšu ministrijai personāla un to civildienesta attiecības izbeigušo personu vienotās uzskaites sistēmu, kurām ir ierēdņa statuss.

(14.11.2008. likuma redakcijā)

16. Ministru kabinets šā likuma 4.panta trešajā daļā minētos Ministru kabineta noteikumus izdod līdz 2009.gada 1.jūlijam.

(14.11.2008. likuma redakcijā)

17. Saskaņā ar šo likumu noteikto atlīdzību (mēnešalgu, prēmijas u.c.) 2009.gadā nosaka atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā".

(12.12.2008. likuma redakcijā)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(02.11.2006. likuma redakcijā)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Padomes 1975.gada 10.februāra direktīvas [75/117/EEK](#) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm;

2) Padomes 1976.gada 9.februāra direktīvas [76/207/EEK](#) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem;

3) Padomes 1997.gada 15.decembra direktīvas [97/80/EK](#) par pierādīšanas pienākumu diskriminācijas gadījumos, kas pamatojas uz dzimumu;

4) Padomes 2000.gada 29.jūnija direktīvas [2000/43/EK](#), ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības;

5) Padomes 2000.gada 27.novembra direktīvas [2000/78/EK](#), kas nosaka kopēju sistēmu vienādei attieksmei pret nodarbinātību un profesiju;

6) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 23.septembra direktīvas [2002/73/EK](#), ar kuru groza Padomes direktīvu [76/207/EEK](#) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem.

Likums stājas spēkā 2001.gada 1.janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2000.gada 7.septembrī.

Valsts prezidente

V.Vīķe-Freiberga

Rīgā 2000.gada 22.septembrī